

Az elveszett pötty

Bubának, a hétpettyes katicabogárnak elveszett a hetedik pettye. „Pitty potty!” mondogatták a kárörvendezők. Mások meg így csúfolták szegénykét: „Pettyem potty!” – Holott e nélkül is volt elég baja. Sajnálta nagyon, hogyne sajnálta volna az elveszett pöttyöt. Pityeregve üldögélt egy falevélen. Arra jött egy kisfiú és énekelni kezdte: „Szállj el, szállj el katicabogárka!” – De neki most semmi kedve nem volt játszani. Sűrűn potyogtak a könnyei. Szusszanfi, a szellő megkérdezte tőle, miért sír olyan keservesen.

– Már hogyne sírnék, amikor elveszítettem a legszebb pöttyömet. Hat pöttyel a hátamon milyen hétpettyes katicabogár vagyok én?!

Fejét csóválta Szusszanfi, hát bizony ez fogas kérdés volt, amire ő aligha tud válaszolni, ám azt megígérte Bubának, hogy segít megkeresni az elveszített pöttyét, ami nem ígérkezett könnyűnek, hiszen a pötty alig volt nagyobb, mint a mákszem, mint a szeplő az orrod hegyén.

Elindultak hát, hogy megkeressék. Találkoztak a Sörös Üveggel, aki tavaly óta lakott egy bokor alatt, de hírét sem hallotta az elveszett pöttynek. Mentek tovább, míg találkoztak Szúrdmeg Rózsikával. Szúrdmeg Rózsika tele volt tüskével, s mint kiderült, rosszindulattal. Amikor megkérdezték tőle, nem látta-e az elveszett pöttyöt, rájuk ripakodott: – Ha el nem kotródtok innét, belétek mélyesztem a karmaimat!

Nagyon elkeseredtek, bánatosan kopogtattak be Tinóru Tónihoz, a gombamanóhoz. Tóni megigazította kalapját, s jelentőségteljesen gondolkodni kezdett. - Pötty potty! Potty pötty! – mondogatta, majd a fejéhez kapott: – Azt hiszem,, Buba pöttyét alighanem Galica Góca, a légyölő lopta el!

Nem teketóriáztak sokáig, siettek Galica Gócahoz, a légyölőhöz, de ő tagadta, hogy lopta volna a pöttyeit. Persze nem hittek neki, ám hamarosan kiderült, hogy Galica Góca egyetlen pöttye sem illik Buba szárnyaira. Csalódottan köszöntek el a légyölőtől, aki majd megpukkadt mérgében.

Mentek, mendégéltek ketten hat pöttyel, a hétpettyes katicabogár és Szusszanfi, a szellő. Kicsit el is fáradtak már, leültek pihenni és gondolkodni egy mohos farönkre. Arra jött hétrét görnyedve, nagy galacsint görgetve maga előtt Ganajtúró Rudi. Megkérdezték tőle, nem látta-e az elveszett pöttyöt. – Azt nem láttam mondta Rudi –, de akkora galacsint hajtok nektek, hogy mire megkerületek, el is felejtitek azt a fránya pöttyöt.

Ők nem galacsint akartak, hanem pöttyöt. Ekkor Sünike bukkant föl az avarban.- Kedveskéim nézzétek már meg, mi van az egyik tüskémen ott hátul, nem tudok megszabadulni tőle!

Megnézték. Mit gondoltok, mi volt Sünike tüskéjén fönnakadva? Hát persze, hogy Buba elveszett pöttye volt. Lett is nagy öröm hirtelen. Süni örült, hogy megszabadult egy fölösleges pöttytől, Buba örült a megtalált pöttynek, Szusszanfi pedig örült, hogy örül a másik kettő. Én pedig örülök, hogy sikerült végre befejezni a mesémet, és annak is, hogy végre elaludtál. Ha majd fölébredsz, te is örülni fogsz, hogy megkerült a hétpettyes katicabogárka elveszett hetedik pöttye, miközben szépeket álmódtál. Ha a pötty elő nem került volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Itt a vége, fuss el véle!